

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

XIV. Het leven vande salighe Maghet ende martelaersse Magdalena Iaponia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

reenen uptnemenden puer verweckt om kloeckelijck te
stryden. Voorts naer hunne doot dede sy alle neer stigh-
hepdt/om eenighe Reliquien van die te bekomen/om
die tot verwecksel van de Catholyckē in eerlycke plaet-
sen te setten. Sy was seer toe-gedaen tot penitentiē/soo
dat hare toe spijse niet anders en was als wat groens
ende slechten visch: sy was dickwijls disputerende met
de Heretycken/soo in 't publyck als in 't heymelijck; seer
verstandigh/ soo dat-men seyde dat sy was eenen Prie-
ster gesonden van den Paus in vrouwe kleederen; ende
ter deser opfichte is sy twee keeren ghevangen geweest;
ende op eenen tijdt/ ten ware dat haer den Rechter ver-
bojghen hadde/ soude sy van de ghemeynte in stucken
ghetrocken geweest zyn. Ten laetsten sieck gheworden
zijnde in de ghevanghenisse/ ghebrocht zijnde ten huysē
van den Ambassadeur van Hispanien/ heeft hare on-
bebleekte ziele aen Godt wederom ghegheben.

Sp ver-
sterckt de
Martelaren.

Sp worde
ghevangen.

Sp sterft.

XIV.

Het leven van de salighe Maget ende An. 1613. Martelaerisse MAGDALENA Iaponia.

Als wy hier wat veel van de H. Maeghden
ende Martelaerssen van voozleden tijden
ten voozschijne gezocht hebben; soo en moe-
ten noch en moghen wy de edele klocckheyt
ende gro. t. moedighheyt van onsen teghen-
woozdighen tijdt niet vergeten. Godt gabe dat het in
onse landē oock gebeurt ware/ als de kettersehe wreed-
heyt onse stauwigheyt maer al te seer heeft doen beven.

Ex P. Tri-
guntio de
Christ. apud
Iapon.
Triumph.
lib. 2. c. 17.

In 't jaer 1613. in Japonien/in 't Coninckrijck van
Arima/ is eene S. Maget geweest/ Magdalena ghehee-
ten/ die weerdigh gheweest is (soo aldaer eene ware
vervolghinghe op-gherefen was) dat sy onder ander
achte/na datse ettelycke jaren te bozen belofte van sup-
berhepdt ghedaen hadde/door den vyere hare Maegh-
delijcke croone/met noch een ander van martelie/ ver-
meerderen mochte. Haer vader Leo, moeder Martha,
broeder Jacobus (waerom oock hy onder de mannelijc-
ke Maeghden niet gherekent? seker noch een supber
kindt zijnde) waren oock onder 't ghetal van de achte.

Groote

Groote blijdschap was daer onder de Christenen (die boven de twintigh dupsent aldaer vergadert waren) de **H. Martelaren** alle gheluck toe-wenschende/ en van al-dan met den name van **Martelaren** bereerende. Welck sy nochtans wepgherden/ meer begheerende/ datmen vooz hen-lieden bidden soude/ sulck-eenen name (soo sy sepden) onweerdigh zijnde: het kint **Iacobus** vooz al; Beydt wat, beydt wat, sepde het/ ick sie de croone, maer ick en hebbe die noch niet.

Ter plaetse ghekomen zijnde/ daermense lebendigh branden soude/ hebben sy elck hunne colomme/ daer sy aen-gebonden souden worden/ seer minnelijck omhelt ende ghekust. Wel weenden upt passie: maer **Iacobus** riep: Wat weent ghy-lieden? houdt op van weenen, ende zijt blijde, soo ghy siet dat ick ben. Daer-en-russchen men bindtse aen de colommen/ men ontfleecht het vyer. Het vyer verbrandt de koordeu haest/ ende worden los; maer die met de liefde **Godts** gebonden waren/ en ontloopen het vyer niet. Het onnoosel lam-meken **Iacobus** loopt naer sijn moeder / al-waer het **IESVM** ende **MARIAM** dyp-mael aen-gheroepen heb-bende/ inden schoot van sijne moeder synen supveren gheest tot **Godt** ghesonden heeft.

Kenstet nu de kloecke mannelijcke **Maget Magdale-na** aen. Sy van ghelijcken los van de banden/ heeft een stuck bestaen/ dat weerdigh is/ dat-men 't tot rene ghe-dachtenisse vooz de na-komelinghen niet en ver-swijge. Teghen den schroom van nature/ van hare jonghepdt/ van hare teere vrouw-conditie/ verwinster van alle dese/ herft met beyde hare handen brandende kolen/ met groote eerbiedinghe/ haer-selven coels moedts op het hooft ghelept / ende als eenen blinckenden gouden crans daer mede becinghelt; ende soo allenghskens ne-dre sinckede/ al stillekens haren onbeblekten **Maegh-delijcken** gheest aen haren bypdegom gelevert. Wie en siet niet/ dat die gouden tijden van de eerste op-komende **H. Kercke**/ ghelijck als nu wederom keeren naec ons toe/ als wy sulcke kloecke **Maeghoen**/ sulcke vrome **Martelaerssen** sien worden?

Sp kuffen
de colomme
daerse moe-
ten aen branden.

Magda'ena
maect eenen
crans van
brandende
kolen op hare
hooft.